

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg skal gøre bemærkninger til det første af de lovforslag, der er på dagsordenen, mens andre af mit partis ordførere vil kommentere de øvrige forslag.

Hvad angår lovforslag nr. L 5, var vi i Socialdemokratiet fra starten overbevist om, at forslaget ville medføre uacceptable vilkårligheder, et kaos og administrationsbesvær og en spekulation, der ville anfægte både den aftalte og vedtagne skattereforms praktiske gennemførelse og dens hele filosofi.

Af hensyn til de bemærkninger, jeg har set statsministeren og hr. Niels Helveg Petersen refereret for i dagspressen om, at det havde Socialdemokratiet ikke på forhånd gjort tilstrækkelig tydeligt klart, skal jeg sige, at hr. Stavad og jeg allerede den 19. september 1986 på baggrund af et notat fra Budgetdepartementet, der var optrykt i dagbladet Børsen nogle dage forinden, havde orienteret skatteministeren om, at vi havde disse meget kraftige reservationer i forhold til skattereftaftalen, og vi ved, at statsministeren samme dag blev underrettet herom af skatteministeren. De Radikale var også underrettet om vore synspunkter, og jeg havde indtryk af, at man på daværende tidspunkt var enig med os i vurderingen.

Men under behandlingen af lovforslaget har vi fået konstateret, at der er tale om et hasarderet hastværksarbejde, hvor man antaster omhyggeligt opbyggede konstruktioner i skattereformen, som ikke er beregnet til denne belastning, som vil blive belastet for kraftigt, og at det vil føre til urimelige resultater.

Jeg er ikke i tvivl om, at langt ud over dette forslags økonomiske konsekvenser vil det vække harme og vrede i befolkningen, simpelt hen fordi ensartede reelle dispositioner rammes så forskelligt.

Dette er imidlertid helt uundgåeligt, hvis man vil gribe sagen an efter en model som den, regeringen har valgt, ligegyldigt hvor mange ændringsforslag man så i øvrigt laver. Det er stadig væk grotesk, at forkerte formularer med hensyn til lånets løbetid el. lign. afgør, om et stort lån – måske flere hundredetusinde kroner – falder i den ene eller den anden kasse. Det er urimeligt indbyrdes mellem husejere, og det er i øvrigt ganske uanstændigt, at man uanset sin store og, synes jeg, forståelige omsorg for andelsboligtagerne ikke har fået givet bare et figenblad af ligestilling mellem ejere og lejere, hvor lejere har lånt til boligindskud eller boligombygning. Det sidste har regeringen og de radikale været fuldstændig ude af stand til at finde en løsning på, ser det ud til.

Vi vil naturligvis stemme for ændringsforslag, der retter op på det, selv om vi ikke kan bruge konstruktionen som helhed. Der er urimelige forskelle mellem selvstændige og lønmodtagere, som vi også omtalte ved første behandling, og som vi har fået belyst i udvalgsarbejdet, hvor hovedsynspunktet i vores kritik er – og det har vi fået bekræftet af ministeren, det står optrykt i betænkningen – at enhver erhvervsdrivende kan belåne den fulde værdistigning på sine erhvervsjendomme ved den 18. alm. vurdering og få det betragtet som et erhvervsmæssigt lån og bruge pengene til privat forbrug og ikke komme af med en eneste krone i afgift.

Vi har fået belyst under udvalgsarbejdet, hvordan dette her virker skævt imellem folk, der har nøjagtigt det samme private og erhvervsmæssige kørselsforbrug, men hvor den ene har bilen til rådighed fra arbejdsgiver, og hvor den anden selv må købe bil. Det giver en forskel på en almindelig mellemklassebil i udgift på 400 kr. om måneden, og i øvrigt betyder det altså for dem, der ikke har bil til rådighed, noget, der svarer til ved kreditkøb en fordyrelse af en middelklassebil på 13–14.000 kr., en kendsgerning, som må have givet anledning, skulle man tro, til et minimum af debat ikke mindst i Centrum-Demokraternes folketingsgruppe.